

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ТРЕЋЕГ ДОДАТНОГ ПРОТОКОЛА УЗ ЕВРОПСКУ КОНВЕНЦИЈУ О ЕКСТРАДИЦИЈИ

Члан 1.

Потврђује се Трећи додатни протокол уз Европску конвенцију о екстрадицији, сачињен 10. новембра 2010. године у Стразбуру, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Протокола у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

ТРЕЋИ ДОДАТНИ ПРОТОКОЛ УЗ ЕВРОПСКУ КОНВЕНЦИЈУ О ЕКСТРАДИЦИЈИ

Стразбур, 10. новембар 2010. године

Државе чланице Савета Европе, потписнице овог протокола,

с обзиром на то да је циљ Савета Европе да постигне веће јединство међу својим чланицама,

у жељи да појачају своју појединачну и колективну спремност да одговоре на криминал;

имајући у виду одредбе Европске конвенције о екстрадицији (ЕТС бр. 24) која је отворена за потписивање у Паризу, 13. децембра 1957. године (у даљем тексту Конвенција) као и два додатна протокола уз њу (ЕТС бр. 86 и 98), сачињена у Стразбуру 15. октобра 1975, односно 17. марта 1978. године;

сматрајући да је целисходно да се Конвенција допуни у извесним аспектима, како би се поједноставио и убрзао поступак изручења онда када лице чије се изручење тражи пристаје на изручење,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1. - Обавеза изручења по поједностављеном поступку

Стране уговорнице се обавезују да ће у складу са поједностављеним поступком прописаним овим протоколом издавати лица чије се изручење тражи у складу са чланом 1. Конвенције, под условом да су та лица дала пристанак и да је замољена Страна сагласна.

Члан 2. - Покретање поступка

1. Када је тражено лице предмет захтева за привремено притварање у складу са чланом 16. Конвенције, изручење из члана 1. овог протокола не подлеже подношењу молбе и пропратних писмена у складу са чланом 12. Конвенције. Следеће информације које достави Страна молиља замољена Страна ће сматрати одговарајућима у смислу примене чланова 3. и 5. овог протокола ради доношења коначне одлуке о изручењу по поједностављеном поступку:

а. идентитет траженог лица, укључујући податке о његовом или њеном држављанству или држављанствима ако су доступни;

- б. орган власти који тражи хапшење;
- в. постојање налога за хапшење, односно других писмена која имају исто правно дејство или извршне пресуде, као и потврда да је лице тражено у складу са чланом 1. Конвенције;
- г. природа и правни опис кривичног дела, укључујући ту и податке о максималној запрећеној казни или казни изреченој у правоснажној пресуди, укључујући ту и податке о томе да ли је већ извршен било који део пресуде;
- д. подаци о застарелости и њеним прекидима;
- ђ. опис околности под којима је кривично дело почињено, укључујући ту податке о времену, месту и степену умешаности траженог лица;
- е. у мери у којој је то могућно, информације о последицама кривичног дела;
- ж. у случајевима када се изручење тражи ради извршења правоснажне пресуде, податак о томе да ли је пресуда изречена у одсуству (*in absentia*).

2. Без обзира на став 1, могу бити тражене додатне информације ако подаци који су достављени сходно наведеном ставу нису довољни да би на основу њих замољена Страна донела одлуку о изручењу.

3. У случајевима када замољена Страна добије молбу за изручење у складу са чланом 12. Конвенције, овај протокол се примењује *mutatis mutandis*.

Члан 3. - Обавеза обавештавања лица о коме је реч

Када је лице чије се изручење тражи привремено притворено у складу са чланом 16. Конвенције, надлежни орган замољене Стране обавестиће то лице, у складу са законом и без непотребног одлагања, о захтеву који се на њега или њу односи, као и о могућности примене поједностављеног поступка изручења у складу са овим протоколом.

Члан 4. - Пристанак на изручење

1. Пристанак траженог лица и, ако је то примерено, његово односно њено изричито одрицање од права на примену правила специјалности, треба да буду дати пред надлежним судским органом замољене Стране у складу са законима те Стране.

2. Свака Страна доноси мере које су неопходне како би се обезбедило да пристанак и, тамо где је то примењиво, одрицање из става 1. буду установљени на начин који ће показати да је лице о коме је реч тај пристанак, односно то одрицање дало добровољно и потпуно свесно свих правних последица. У том циљу, тражено лице има право на правног заступника. Ако је потребно, замољена Страна ће траженом лицу обезбедити и помоћ преводиоца.

3. Пристанак и, где је то примењиво, одрицање наведени у ставу 1, морају бити дати у складу са законом замољене Стране.

4. У зависности од става 5. пристанак и, где је то примењиво, одрицање из става 1. не могу бити опозвани.

5. Свака држава може да, у тренутку потписивања или у тренутку депоновања инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању, или у било ком каснијем тренутку, изјави да пристанак и, где је то примењиво, одрицање од права на правило специјалности, могу бити повучени. Пристанак може бити повучен док замољена Страна не донесе коначну одлуку о изручењу према поједностављеном поступку. У том случају, период између

обавештења о пристанку и обавештења о повлачењу тог пристанка не узима се у обзир код утврђивања рокова предвиђених чланом 16. став 4. Конвенције. Одррицање од права на примену правила специјалности може бити опозвано све док не дође до предаје лица о коме је реч. Свако повлачење пристанка на изручење или одрицања од права на примену права специјалности даје се у складу са законом замољене Стране и о њему се без одлагања обавештава Страна молиља.

Члан 5. - Одррицање од права на примену правила специјалности

Свака држава може да изјави, у тренутку потписивања или приликом депоновања инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању или у било ком каснијем тренутку, да се правила садржана у члану 14. Конвенције не примењују када лице које та држава издаје, у складу са чланом 4. овог протокола:

- а. пристане на изручење; или
- б. пристане на изручење и изричито се одрекне свог права на правило специјалности.

Члан 6. - Обавештења у случају привременог притварања

1. Како би Страна молиља могла, тамо где је то примењиво, да поднесе молбу за изручење у складу са чланом 12. Конвенције, замољена Страна ће је обавестити, што је пре могуће а најкасније десет дана од дана привременог притварања, да ли је тражено лице дало или није дало пристанак на изручење.

2. У изузетним случајевима када замољена Страна одлучи да не примени поједностављени поступак упркос пристанку траженог лица, она о томе обавештава Страну молиљу довољно унапред како би јој омогућила да поднесе молбу за изручење пре истека периода од 40 дана установљеног у члану 16. Конвенције.

Члан 7. - Обавештавање о одлуци

Када је тражено лице дало свој пристанак на изручење, замољена Страна обавештава Страну молиљу о својој одлуци у погледу изручења по поједностављеном поступку у року од 20 дана од дана пристанка траженог лица.

Члан 8. - Средства комуникације

У смислу овог протокола, комуникације се могу обављати електронским или неким другим путем којим ће се проследити писмени докази, у складу са условима који Странама омогућују да утврде веродостојност, као и преко Међународне криминалистичко-полицијске организације (Интерпол). У сваком случају, страна о којој је реч доставиће, на захтев и у сваком тренутку, оригинале или оверене копије докумената.

Члан 9. - Предаја лица које се изручује

Предаја ће бити обављена што је пре могуће, а по могућству у року од десет дана од датума обавештавања о одлуци о изручењу.

Члан 10. - Пристанак дат по истеку рока одређеног у члану 6.

Када тражено лице да пристанак по истеку рока од десет дана наведеног у члану 6. став 1. овог протокола, замољена Страна примењује поједностављени поступак из овог протокола, уколико још није добила молбу за изручење у смислу члана 12. Конвенције.

Члан 11. - Транзит

У случају транзита сходно условима наведеним у члану 21. Конвенције, када лице треба да буде издато Страни молићи у складу са поједностављеним поступком примењују се следеће одредбе:

а. захтев за транзит треба да садржи све податке предвиђене чланом 2. став 1. овог протокола;

б. Страна од које се тражи да одобри транзит може да захтева да јој се доставе додатне информације, ако информације наведене у тачки а. нису довољне да би та Страна на основу њих донела одлуку о транзиту.

Члан 12. - Однос са Конвенцијом и другим међународним инструментима

1. Речи и изрази који се користе у овом протоколу тумаче се у смислу Конвенције. Када је реч о Странама овог протокола, одредбе Конвенције се, *mutatis mutandis*, примењују у мери у којој су компатибилне са одредбама овог протокола.

2. Одредбе овог протокола ни на који начин не утичу на примену члана 28. ст. 2. и 3. Конвенције, у вези са односима између Конвенције и билатералних или мултилатералних уговора.

Члан 13. - Пријатељско решавање

Европски комитет за проблеме криминала Савета Европе биће обавештаван о примени овог протокола и чиниће све што је неопходно ради омогућавања пријатељског решавања било које потешкоће, која може да проистекне у вези с његовим тумачењем и применом.

Члан 14. - Потпис и ступање на снагу

1. Овај протокол је отворен за потписивање државама чланицама Савета Европе које су Стране уговорнице Конвенције или су потписале Конвенцију. Он подлеже потврђивању, прихватању или одобравању. Држава потписница не може да потврди, прихвати или одобри овај протокол ако претходно није потврдила, прихватила или одобрила Конвенцију или ако то истовремено не учини. Инструменти о потврђивању, прихватању или одобравању, депонују се код Генералног секретара Савета Европе.

2. Овај протокол ступа на снагу првог дана у месецу након истека периода од три месеца после депоновања трећег инструмента о потврђивању, прихватању или одобравању.

3. У односу на сваку државу потписницу која касније депонује свој инструмент о потврђивању, прихватању или одобравању, овај протокол ступа на снагу првог дана у месецу након истека периода од три месеца од датума депоновања.

Члан 15. - Приступање

1. Свака држава која није чланица а приступила је Конвенцији, може да приступи овом протоколу после његовог ступања на снагу.

2. Такво приступање се врши депоновањем инструмента о приступању код Генералног секретара Савета Европе.

3. У односу на било коју државу која му приступа, овај протокол ступа на снагу првог дана у месецу након истека периода од три месеца од датума депоновања инструмента о приступању.

Члан 16. - Територијална примена

1. Свака држава може да, приликом потписивања или депоновања инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању, назначи територију или територије на којима се овај протокол примењује.

2. Свака држава може да, у било ком каснијем тренутку, изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе, прошири примену овог протокола на било коју другу територију назначену у изјави. У односу на ту територију, Протокол ступа на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца након датума када је Генерални секретар такву изјаву примио.

3. Свака изјава дата у складу са два претходна става може да се, у односу на било коју територију назначену у њој, повуче на основу обавештења упућеном Генералном секретару Савета Европе. Повлачење производи дејство првог дана у месецу после истека периода од шест месеци након датума када је Генерални секретар такво обавештење примио.

Члан 17. - Изјаве и резерве

1. Резерве које је нека држава ставила на било коју одредбу Конвенције или два додатна протокола уз њу примењују се и на овај протокол, сем уколико држава изјави другачије у тренутку потписивања или приликом полагања инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању. Исто то важи за сваку изјаву дату у односу на било коју одредбу или сходно било којој одредби Конвенције или два додатна протокола уз њу.

2. Свака држава може, у тренутку потписивања или приликом полагања свог инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању да изјави да користи право да не прихвати у целости или делимично члан 2. став 1. овог протокола. Никаква друга резерва не може бити стављена.

3. Свака држава може, у тренутку потписивања или полагања свог инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању, или у било ком каснијем тренутку, да поднесе изјаву сходно члану 4. став 5. и сходно члану 5. овог протокола.

4. Свака држава може у целости или делимично да повуче своју резерву или изјаву коју је дала у складу са овим протоколом, путем изјаве упућене Генералном секретару Савета Европе, која ступа на снагу даном пријема.

5. Ниједна страна која је изнела резерву у односу на члан 2. став 1. овог протокола, у складу са ставом 2. овог члана, не може захтевати да друга страна примени тај став. Она, међутим, може, ако је њена резерва делимична или условна, захтевати примену тог става у оној мери у којој га је она сама прихватила.

Члан 18. - Отказивање

1. Свака Страна може, што се ње саме тиче, да откаже овај протокол слањем обавештења Генералном секретару Савета Европе.

2. Отказивање производи дејство првог дана у месецу који следи после истека периода од три месеца након датума када је Генерални секретар Савета Европе примио обавештење.

3. Отказивање Конвенције аутоматски подразумева и отказивање овог протокола.

Члан 19. - Обавештење

Генерални секретар Савета Европе обавештава државе чланице Савета Европе и сваку државу која је приступила овом протоколу о:

- а. сваком потписивању;
- б. депоновању сваког инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању;
- в. сваком датуму ступања на снагу овог протокола у складу са чл. 14. и 15;
- г. свакој изјави датој у складу са чланом 4. став 5, чл. 5, 16. и чланом 17. став 1. и о сваком повлачењу такве изјаве;
- д. свакој резерви изјављеној у складу са чланом 17. став 2. и сваком повлачењу такве резерве;
- ђ. сваком обавештењу добијеном у складу са одредбама члана 18. и о датуму када то отказивање производи дејство;
- е. сваком другом поступку, изјави, обавештењу или саопштењу у вези са овим протоколом.

У потврду чега су доле потписани, за то прописно овлашћени, потписали овај протокол.

Сачињено у Стразбуру, 10. новембра 2010. године, на енглеском и француском језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна, у по једном примерку, који се депонују у архивама Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе доставља оверене копије свакој држави чланици Савета Европе и државама које нису чланице а приступиле су Конвенцији.”

Члан 3.

О извршавању овог протокола стара се министарство надлежно за правосуђе.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.